

consolationem afflictorum & miserabilium,
de quibus est sermo. Frater Ioannes Focher.

¶ Y el padre de la VeraCruz in compedio
priuilegiuū verbo, Absolutio quo ad secula
res, in additionibus, se conforma con la opi
nion del padre Cordoua, y habla en fauor de
stos naturales conforme a su ordinaria pie
dad y christiandad, el qual dize assi. Hic cō
siderandū est dubium esse graue, & inter doc
tores graues controuersum, an ille qui nec
verbo nec signo potest sua peccata confiteri
in periculo mortis absolui possit non solum
ab ex communicatione & alijs censuris, quia
de hoc non est dubium, sed à peccatis, & an
ad hoc sit aliquod priuilegiū? Abulen. Matt.
16. q. 79. & Ioan. de Medina de confelsio
ne. q. 53. & alij dicunt q̄ graue esset peccatū
si confessor absolueret. Quia sacerdos non
potest, cū sit iudex sententiam ferre sine cog
nitione causæ peccati & in particulari, & pro
hoc videtur Cōc. Trid. sub Iulio. 3. Sess. 14.
c. 5. vbi dicitur: sacerdos hoc iudicium in
cognita causa exercere non potest. Et quidē
quod de oblitis, & ignoratis cū generali cō
fessione possit esse absolutio, docet. S. Tho.
in. 4. d. 17. & 21. q. 2. ad. 2. & Richardus,

&c